

Mál nr. 161/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Sjúklingatrygging.

Nafn vátryggingartaka sjúklingatryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot móttakið 2. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 16. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi hinn 15. janúar 2020 farið í heilsufarsskoðun á vegum X í tengslum við vinnu sína og óskað þá eftir að lækni Y, sem starfar hjá X, myndi senda beiðni um ristilspeglun. Læknirinn Y hafi tjáð M að beiðni yrði send á Læknastofur Akureyrar. Um mánuði síðar hafi M samband við Læknastofur Akureyrar sem fann beiðnina ekki. Hafði M þá samband við X sem tjáði honum að beiðnin hefði verið send. M var hins vegar ekki boðaður í ristilspeglunina og reyndi M að hafa samband við báða aðila án árangurs. Ári eftir upphaflegu heilsufarsskoðunina þ.e. þann 13. janúar 2021 fór M aftur í slíka skoðun hjá X og upplýsti lækninn Y að hann hefði ekki verið boðaður í ristilspeglun. Útbjó X þá nýja beiðni og fékk M þann 16. febrúar 2021 skoðun hjá sérfræðilækni. Var hann svo í kjölfarið boðaður í ristilspeglunir í mars og apríl 2021 sem leiddu í ljós að M var með ristilkrabbamein sem hafði dreift sér töluvert. Undirgekkst hann í kjölfarið aðgerð þar sem stór hluti ristils var fjarlægður.

Með bréfi dags. 14. desember 2021 gerði M kröfu um bætur úr sjúklingatryggingu X hjá V á grundvelli þess að lækni Y hefði gert mistök þegar hann sendi beiðni um ristilskoðun til Z en gekk ekki á eftir því að M yrði skoðaður. Vegna þessa hefði ristilkrabbamein sem M er haldinn ekki uppgötvast fyrr en of seint. V hafnaði bótaskyldu úr sjúklingatryggingu X með bréfi dags. 27. maí 2022.

M telur að hann eigi rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X á grundvelli laga nr. 111/2000, einkum 1. og 2. gr. laganna. M vísar til þess að engin sjúkraskrá virðist vera til hjá X og að Y hafi sent beiðni um ristilspeglun í tölvupósti á lækni sem var hættur störfum. Byggir M á því að með því að senda beiðni um ristilspeglun á lækni sem var hættur og ganga ekki eftir því að beiðnin hefði skilað sér í réttar hendur hafi lækni Y sýnt af sér gáleysi. Í ljósi reynslu hans og menntunar hafi mátt gera þá kröfu til hans að hann gengi á eftir beiðni sinni þangað til hann hefði gengið úr skugga um að M hefði fengið ristilskoðun. Eigi þetta sérstaklega við í tilfelli M þar sem hann hafi orðið var við blóð í hægðum og lá því á að komast í slíka rannsókn. Vísar M máli sínu til stuðnings til dóms Hæstaréttar í máli nr. 160/2007.

V hefur hafnað bótaskyldu úr sjúklingatryggingu X og mótmælir málavaxtalýsingu M. Þann 11. janúar 2019 hafi Y sent rafræna beiðni um magaspeglun á Læknastofur Akureyrar vegna sögu M um magabólgu. Kannast lækni Y hvorki við að hafa sent beiðni um ristilspeglun né heldur að hún hafi verið send með tölvupósti. Það er því ekki rétt að hún hafi verið send á lækni sem var hættur störfum. Því næst hafi Y hitt M þann 15. janúar 2020 og var þá farið ítarlega yfir spurningalista um heilsufar M sem hann svaraði sjálfur og undirritaði. Kemur þar fram m.a. að engin einkenni séu frá meltingarfærum né þvagfærum hans. Í kjölfar þeirrar skoðunar var send að nýju fyrri beiðni og ítrekað að M fari í magaspeglun vegna fyrri einkenna frá efri meltingarvegi, bakflæðis og fyrri sýkingar af völdum magabólguþakkeríu. Sú beiðni var einnig send rafrænt í gegnum skilaboð og tilvísunarkerfi en ekki í gegnum tölvupóst. Þann 21. janúar 2021 hafi M verið skoðaður að nýju af læknum Y og í undirrituðum svörum hans um eigið heilsufar kemur ekkert fram um einkenni frá meltingarvegi né þvagfærum. Hann hafi hins vegar glímt við einkenni frá öxl og var vísað af Y til bæklunarlæknis sem gerði aðgerð á öxlinni. Með vísan til þeirra upplýsinga og gagna sem liggja fyrir í málinu telur V að ekkert hafi komið fram sem gefi tilefni til að ætla að samskipti og meðferð hafi ekki verið hagað eins vel og unnt var.

Álit.

Samkvæmt 1. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu eiga sjúklingar, sbr. 2. gr. laga um réttindi sjúklinga, sem verða fyrir líkamlegu eða geðrænu tjóni hér á landi í tengslum við rannsókn eða sjúkdómsmeðferð m.a. hjá heilbrigðisstarfsmanni sem starfar sjálfstætt og hlotið hefur löggildingu landlæknis til starfans, rétt til bóta samkvæmt lögunum. Samkvæmt 1. tölul. 2. gr. laganna skal greiða bætur án tillits til þess hvort einhver ber skaðabótaábyrgð samkvæmt reglum skaðabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum ætla að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Ekkert í fyrirliggjandi gögnum, líkt og fyrirliggjandi afritum af tilvísunum læknisins Y til Læknastofa Akureyrar eða spurningalistum í tengslum við árlega heilsufarsskoðun M hjá X, styður frásögn M af málavöxtum hvorki varðandi samskipti milli M og læknisins Y né varðandi tímasetningar eða innihald á tilvísunum læknisins Y til Læknastofa Akureyrar. Þannig er það, að mati nefndarinnar, ósannað að M hafi átt samskipti við lækinn Y um blóð í hægðum eða beiðni um ristilspeglun og þar af leiðandi verður að telja ekki hafi stofnast réttur til bóta úr sjúklingatryggingu X á grundvelli 1. tölul. 2. gr. laganna. Þá verður heldur ekki séð af gögnum málsins að réttur til bóta hafi stofnast samkvæmt öðrum töluliðum umræddrar lagagreinar. Af ofangreindu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 13. júní 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir